

ВІСНИК

1946

№ 2

ЛЮТІЙ

The Wolf Cub's
ukrainian monthy.

Журнал українських
пластових новачків~

ГАСЛА НОВАКА - ЖОВТОДЗЮБА

1. СЛУХАЙСЯ ЗВЕРХНИКА І СТАРШИХ.

2. ГОВОРИ ПРАВДУ.

3. ПИЛЬНО ВЧИСЯ.

4. ЗБЕРІГАЙ ЧИСТОТУ ТА ПОРЯДОК .

5. ДОДЕРЖУЙСЯ ПРАВИЛ У ГРІ.

6. РОБИ ДОБРЕ ДІЛО .

7. ПІЗНАЙ СВОЮ БАТЬКІВЩИНУ .

Гасла

Новака -

Жовтодзюба

БІЛІ ГУСИ.

Сергій Жук

БІЛІ ГУСИ ТАБУНАМИ
ПРОЛІТАЛИ НАД СЕЛОМ,
ЗУПИНИЛИСЬ НАД ЛАНАМИ,
ЗАПЛЕСКАЛИСЯ КРИДОМ.

БІЛИЙ ПУХ ПОСИПАВСЬ ДОЛУ,
ЗАКРУТИВСЯ У ТАНКУ
І ПОКЛАВ НА ЗЕМЛЮ ГОЛУ
НІЖНУ ПЕЛЕНУ ПУХУ.

СПИТЬ ЗЕМЛЯ У СРІБНИХ ЧАРАХ,
ПОСМІХАЄТЬСЯ У СНІ -
ЗАХОВАЛОСЬ СОНЦЕ В ХМАРАХ,
МАРШИРУЮТЬ ХМУРІ ДНІ.

Каштанний

П. ЧУБЕНКО .

Береженого і Бог береже .

Зима розтрусила білий пух по степах, Віліють степи, сади і хати.

Край села у пухкому снігу стоять вишні, до вишень пригорнула маленька хата, як біла курочка. Хлопець вишов з хати і попрямував до воріт. Забачивши його, великий каштанний півень, з високим червоним гребенем, заджерготав йому вслід, ніби каже: "Ти куди, куд-куди куди..." заджерготав і поважно ходив поміж курями. Його так і називали Каштанний.

Хлопець ішов до річки ковзатися. На прощання він гукнув до півня:

- Чого кричиш, Каштанний? Розчервонівся на морозі, як жар.

Півень ще раз щось заджерготав, а хлопець вишов у хвіртку. Він любив каштанного півня. Півень дуже голосно і гарно співав: як закукурікає, чути на все село.

Мати прочинила двері і напутила хлопця:

- Ковзайся, пикаше, та не барися. Гляди, не провались в ополонку.

Хлопчина пришов до річки, прив'язав ковзани і весело зішов на зеленувату кригу.

Не довго він ковзався, де взялася хуртовина, захурделила, завінла снігом. Сніг ішов такий густий, що не стало видно ні села, ані річки. Хлопець чіплявся руками за беріг, за холодний мерзлий очерет. Ухопився за колючу тернову гілку. Але марно, тільки долоні подряпав до крові. А хурделиця гнала його на ковзанах вперед і вперед.

Никашеві вдалося шугнути в закрут берега. Метелиця в закруті тихше мела. Звідти хлопець виліз на беріг. Сніг летів густий-густий, наче ціла хмара білих метеликів. Вітер свистів об торішню суху лободу, що ви- зирала з-під снігу.

Чоботи вгрузали в сніг, важко йти. Хлопчина пішов у тому напрямку, де мало бути село. Замети стояли го- рами. Він уже не йшов, а повз по снігу, як маленька чорна комашка. Та й куди йти? Навколо снігове море.

Гострий вітер морозом проймав Никаша. Хлопець по- дивився на сніжну пустелю, сів у глибокий сніг і гірко заплакав.

А хуртовина крутить, сичить, заглушує плач. Хлопець змерз, почав труситися. Наплакавшись, він подумав : "що ж далі? Невже замерзну серед поля?" Він надумав прислухатися, чи не почує де якого гомону. Аж ні. Си- чить, сичить хуртовина...

Так минуло багато часу. Аж ось хуга почала ушухати: то загуде, то притихне. Чому ж не чути ніякого голосу? Хочби мати озвалась, насварилась на нього, то напевно на її голос він знайшов би домівку.

Никаш почав знову йти. І здивувався. У ту мить, коли метелиця трохи стихла, він здалека почув знайомий го- лос. Так, це дзвінкий і теплий голос Каштанного: "Ку - ку-рі-ку!..." Невже він почув важке дихання хлопця? "Чи не вчулося" - думає Никаш і втішає сам себе : "То Каштанний кличе мене. Він знає, що я тут. Він бачив, як я виходив, ще й заджерготав щось по-своєму, мабуть, щоб я не йшов до річки".

Хлоп'я щосили поспі- шало туди, де кликав його каштанний півень. Минула ще хвилина, і хло- пець почув, як десь да- леко гавкнув собака. "Так і є, село там, по- переду." - міркував ни- каш і тратив усі сили, аби просуватися туди, де закукурікав Каштан- ний, аби вирватися з ви- соких заметів снігу.

Вже як сутеніло, Никаш дістався додому. Матір зустрів коло двору, вона йшла розшукувати його. А Каштанний не дочекався хлопця, уместився на сідалі, зажмурив червонасті очі і задрімав.

Мати сплеснула руками: "Я-ж казала... В таку хуртовину пішов!..." Никаш похнюпившись відповів: "Я заблудив."

Каштанний, почувши голос хлопця, заворушився на сідалі і проджерготав: "Куд-ку-ди, хто, хто то?" Потім заспокоїливо проворкотав і замовк.

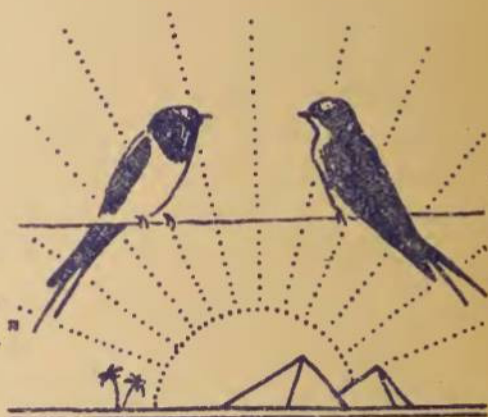
Никаш коло пічки розтирав замерзлі руки та грів пальці, що зайшли в зашпори.

Пташки

На річках закови,
А лалатий сніг
На ліси й діброви
Білим пухом ліг.

"Мамо, де зозулі,
Жовни й солов'ї?"
- Десь співають "люлі"
Дітонькам своїм.

"Де пташки веселі,
Щиглик-немовля?"
- У чукій оселі,
Де цвітуть поля.

"Чи ж ізнов прилинуть
В ясний теплий день
Привітатъ хатину
Дзвонами пісень?"
- Як струмок омие
Стежечку твою,
Перший засиніє
Пролісок в гаю,-
Прилетять щасливі
Друзі всі твої!
Щиглі воркотливі,
Жовни й солов'ї.

Н. Щербина .

"Ведмідь іде"

/ гра /

З-поміж гравців одного обирають "ведмедем". Для нього в домівці або на майдані відгороджується куток.

Усі гравці розбігаються на майдані, межі якого чітко визначені. "Ведмідь" виходить з свого кутка і каже: "Ведмідь іде". Він ловить когось, доторкнувшись до нього рукою. Піманого він відводить у свій куток, а потім звідти виходить ловити вже вдвох, узявшись за руки. Піманим вважається лиш той, кого вони оточать взявшись за руки. Другого піманого відводять в куток, де той чекає, поки "ведмідь" не уловить йому пару. Після цього з ведмежого кутка виходять вже дві пари. Кожна пара береться за руки і кожна ловить окремо. Піманих теж одводять у куток, звідки виходять усі разом парами на влови, промовляючи: "Ведмеді йдуть".

Коли всі гравці будуть пімані, гра закінчується.
Правила:

1. Бігати за визначені межі майдану не вільно. Хто забіжить, того вважають за піманого.

2. Піманим вважається той, кого "ведмеді" оточать руками/а не просто схоплять руками/.

слід ведмеда

НОВАШЬКІ УСМІШКИ

ЯК Я ЗАПИСАВСЯ В НОВАКИ .

Якось взимку вбіг я в хату-
Саме вечір сутенів.
Став я матінку прохати :
"Відведіть до Новаків.

Хочу разом з новаками
Обходити цілий світ."
"Ти малий, - сказала мама, -
Ще ж семи не маєш літ.

Написать не вмієш, чий ти,
Букваря не прочитав,
І на двір боїшся вийти,
Щоб Рябка не покусав."

Кинув я з цияцьками гратись,
Із нудьги повісив ніс...
Аж тепер неждану радість
День сьогоднішній приніс.

Знов задер я носа вгору,
Похвалитись хочу всім :
Мав шість років я учора,
А сьогодні маю сім.

Я за рік читать навчився
І писати по рядках,
Вже лічу до сотні числа,
Не боюсь уже й Рябка .

Сам взуваю черевки,
Сам зав'язую шнурки.
Значить, я уже великий,
Значить, можна - в Новаки.

Ганна Черинь.

Смілий
Новто-
узноб

"Я ХЛОПЧИК СМІЛИЙ,
БУДУ ТЕЖ ВОЯК.
НЕ БОЮСЬ МОРОЗУ,
РІК, ОЗЕР І МІАК."

ВІН ПОБІГ НА ЛИЖВАХ
НА ТОНКІ ЛЬОДИ,
ПРОВАЛИВСЬ... І ЛЕДВЕ
ВИЛІЗ ІЗ ВОДИ.

Петро Іжак.

Пісня Жовтодзюбів

Слова Я. СЛАВУТИЧА.

Музика ЯРБА.

Ми ді-ти у-кра-їнсь-кі, ми
ми любим рід-ні ха-ти, ши-

ю-ні мов квіт-ки ма-лень-кі
ро-кий степ і гай мов квіт-ки віг ся-ну

жов-то-дзю-би, плас-то-ві но-ва-
до ку-ба-ні ле-жить наш рід-ний

край ки-во-ва-ки як ви-рос-тем ве-ли-

кі хо-роб-рі во-я-ки во-я-ки віг

сто-єм у-кра-ї-ну віг вра-жо-

ї ру-ки бу-ру-ки

Ноти до пісні "Пісня Жовтодзюбів", уміщеної в жур-
налі "НОВАК" ч. I.

1871

1946

років з дня
народження

Лесі Українки

ШУМІВ ЗЕЛЕНИЙ ЛИСТ, А ГОЛОС ТОЙ КОХАНИЙ
ПРО ВОЛЮ ЗОЛОТУ СІВАВ МЕНІ
В ВІНКУ МІНИВСЯ ЗЛАТОМ РЯСТ' ВЕСНЯНИИ,
І ЗОЛОТИМ ДОЩЕМ ЛИЛИСЬ ПІСНІ.

Леся Українка.

Лєся Українка

Лєсю Українку знає кожний Українець. Після Шевченка вона найбільша наша поетка.

Вона народилася в лютому 1871 року в місті Звяглі на Волині. Справжнє ім'я її ЛАРИСА КОСАЧ.

Лєся Українка, це її приbrane ім'я, під яким вона писала свої твори і видавала книжки.

Батько Лєсі, Петро Косач був громадським діячем, а мати Ольга Косач - відома українська письменниця ОЛЕНА ПЧІЛНА.

Мати Лєсі багато писала для дітей і видавала журнал під назвою "Молода Україна".

Лєся Українка почала писати з дев'ятьох років. У своїх творах вона писала про палку любов до України.

З дитинства вона була тяжко хвора. Та, не зважаючи на хворість, вона складала бадьорі, мужні пісні.

Тоді, як жила Лєся Українка, - Україна була роздєр-та на дві частини між двома державами: Росією та Австрією.

Лєся Українка вважала свою поезію зброєю в боротьбі за кращу долю Батьківщини. Вона закликала до боротьби за волю, за краще життя.

Нині ми відзначаємо 75 років з дня народження нашої найбільшої поетки. Вона померла 42-му році свого життя у 1913 році, в Києві.

Талановитими творами лєся Українка здобула невмирущу славу.

Літо краснее минуло,
Сніг лежить на полі,
Діти з хати виглядають
В вікна...шкода волі.

Діти нудяться в хатині,
Нудять, нарікають:
"І нащо зима та люта?"
Все вони питають.

"Он все поле сніг завіяв,
Хоч не йди із хати.
У замкнуті дивись вікна,
Ніде й погуляти.

Сніг з морозом поморозив
Всі на полі квіти...
Десь зима та не скінчиться, -"
Нарікають діти.

-Ждіте, ждіте, любі діти,
Літо знов прилине,
Прийде мила годинонька,
Як зима та згине.

І завітне наше поле
І зазеленіє, -
Знов його весна прекрасна
Квіточками вкриє.

Лєся Українка .

У ПРИГОДІ

/Казка за народнім мотивом/

Пішов раз лев на лови і зустрів мишку. Хотів
її з'їсти, вже й лапою надушив. А мишка й каже йому :

-Ой, леве, могутній велодарю! Не їж мене, змилуйся наді мною, бідною маленькою мишкою. Я тобі за те в пригоді стану.

Засміявся лев:- Ти мені у пригоді станеш? Якась нещасна мишка-мені, цареві над звірами, в пригоді можеш стати? В якій же це пригоді?

-А хто може тебе знати!- каже мишка, -тільки благаю я тебе, зглянься наді мною!...

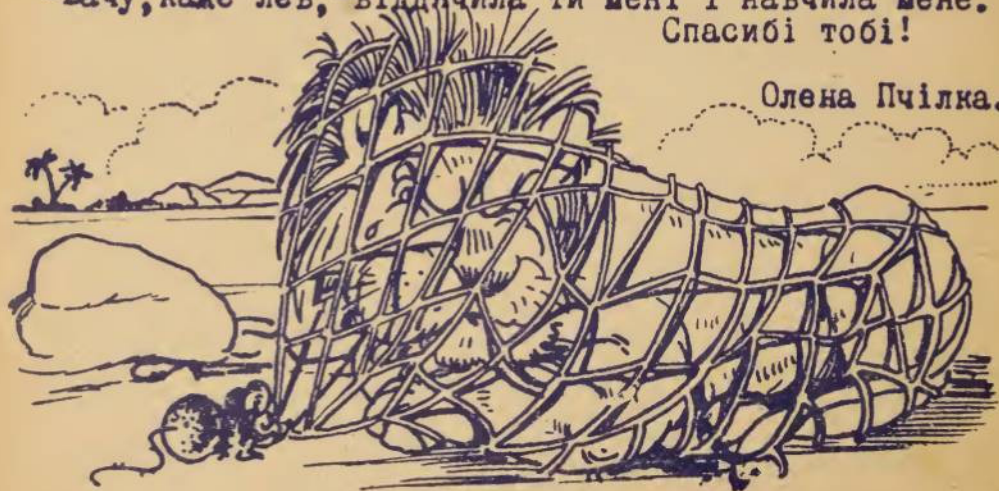
Зглянувся лев, пустив мишку. Подякувала вона й побігла швиденько до своєї норки.

Коли це, за якийсь час, попався лев у тенета. Б'ється сердешний, борсається в тенетах, нічого не зробить, -ще гірше заплутався в сітку. Аж де не взялася мишка, -одну петельку перегризла, другу... як заходилась, то таку дірку в тенетах зробила, що й лев виліз.

Тоді мишка й каже левові: "А що, бачиш, і я, маленька мишка, тобі в пригоді стала.

-Бачу, каже лев, -віддячила ти мені і навчила мене. Спасибі тобі!

Олена Пчілка.

Колісцова

Місяць яснеєнький
Промінь тихесенький
Кинув на нас.
Спи ж ти, малесенький,
Пізній бо час!

Любо ти спатимеш,
Поки не знатимеш,
Що то печаль;
Хутко прийматимеш
Лихо та жаль.

Тяжка годинонько!
Гірка хвилинонько!
Лихо не спить...
Леле, дитиненько,
Жить-сльози лить.

Сором хилитися,
Долі коритися!
Час твій приїде
З долею битися,
Сон пропаде...

Місяць яснеєнький
Промінь тихесенький
Кинув на нас...
Спи ж ти, малесенький,
Поки є час!

ЛЕСЯ УКРАЇНКА .

НАЙКРАЩІ ДІТЦІ-МАТУСІ

/Казка за народнім мотивом/

Була собі сова. І вивела вона дітей,

-таких витришкуватих, лапатих, -та так то вже ними вті-
шається: -Ох, ви ж, мої окатенькі! Ох, ви ж, мої чубатенькі
кі! Ох, ви ж, мої лапатенькі!

От летить вона з гнізда, щоб пошукати їм поживку, бо
все роти роззявляють, бо все їсти хочуть. Летить і зу-
стріває вона орла.

-Куди це ти, орле, летиш?-питає сова.

-Та куди ж? На здобич, може що знайду, яких пташенят, або що, то й поживляся.

Злякалася сова, починає просити:

-Орле сизокрилий! Прошу я тебе, не поїж моїх дітей. Не займай їх. Влагаю тебе.

І так то вже просила, що орел зглянувся та й каже :

-Ну добре, не буду вже займати твоїх дітей. Тільки скажи ж мені, які там твої діти, щоб я мав якусь признаку, -то й не зачеплю їх.

-Та яку ж признаку? -одказує сова, -як побачиш самих найкращих пташнят, -ото й будуть мої.

-Ну добре, -каже орел.

Полетів. І поїв самих найпоганіших, які були в гаю. Коли вертається сова, аж то якраз її дітей поїв орел...

Олена ИЧІДКА .

ПРИСЛІВ'Я: У дитини заболить польчик, а у матері серце .

ЯК ПРАЦЮВАЛИ УКРАЇНСЬКІ НОВАКИ .

І. "УЛАД НОВАКІВ" .

не раз школярі супроводили юнаків, які в пластунських одностроях марширували вулицями міста чи переходили селом. В такий час дівчата теж бажалося одягти однострої й марширувати.

Проворніші гуртувалися під проводом пластунів, проводили заняття. Так виникли перші згуртування новаків. Щоб краще було працювати, гурти новаків об'єдналися в єдину новацьку громаду, назвавши її Улад Новаків. Сталося це у Львові у 1924 році.

Уладом керував Олександр Бучацький. Допомігали йому старші пластуни куреня "Орден Залізної Остроги" та куреня "Старших пластунок і санітарок". Особливо жваво працював з новачками Іван Кліщ.

З того часу пластові домівки виповнювали дзвінкі голоси новаків та новачок, які спільно з братчиками чи сестричками гралися, співали, розгадували загадки, розказували казки, оповідання тощо. А вдітку... -наплечники за спину та в гори, до табору. Маленькі, буїного вітру брати підчас прогулянок міряли верхи зелених Карпат, чи підчас таборовега дозвілля, засмалені та усміхнені сини Матері-Природи, гралися в проміннях золотого сонця, пливли по гірських річках, завзято борючись з швидкими хвилями. Так проводили час...

Віг рік за роком...

Тим часом у 1927 році зіхались у Львові впорядники новацьких роїв, щоб розказати, як працюють їхні новачки,

щоб порадитися про поліпшення праці в роях.

І справді, по з'їзді пожвавішала праця в новацьких гуртах, заняття стали цікавіші, а влітку новаки все більше й більше мандрували серед гірської природи Підлюто-го, що розкинулось над рвучкою й холодною Лімницею.

Багато допомагав братчикам і сестричкам у праці пластун Леонід Бачинський. Він у своїх книжках для впо-рядників радив, як треба гуртувати новаків, та успішно г працювати з ними.

Так працювали новаки.

/далі буде/

Т.Самотулка.

Білка.

/байка/

Зголодніла гавя взимку
Розшукала в лісі білку
І крізь сльози мовить стиха:
"Порятуй мене від лиха,
Їжі й крихітки не маю,
На морозі замерзаю".

БІЛКА гостеві сказала:
-Я давно про харчі подбала,
По лісах ходила пішки
Та збирала все горішки.
Ти ж все літечко гуляла,
Чом харчів не назбирала ?'

Є й між людьми ледацюги,
Що живуть, як ті папуги :
Всеньке літо прогуляють,
В-зиму хліба позичають.

ІІ. Чубенко.

ПРИКАЗКА : Догулялись та доспались, що на зиму без хліба zostались.

Нера.

Єдиною подругою мого сумного дитинства була ма-ленька, граційна, чорна Нера.

Її блискучі, оксамитні очі світилися розумом і смутком, коли взявши її тендітні лапки у свої малі рученята, ми крутилися у веселому танку.

Після смерті батька родина наша збідніла. Ми перебралися на вбоге, тісне приміщення. Настали дні скорботного дитинства—мені вже було не до танків з Нерою.

Незабаром я став помічати, що Нера погрубшала— в недалекому часі вона мала стати матір'ю.

Щоб ми, малі діти, не були свідками народин, мама вирішила видалити Неру на деякий час з житла—це вона доручила найстаршому братові. Він зробив глибоке лігло у копиці сіна, що стояла на подвір'ю.

Через кілька днів брат оповістив, що Нера має четверо цуцоняток, що одне з них з білим нашиничком, таке мале, як мишка. Звичайно, вони сліпі, але як тільки прозріють, їх буде перенесено до кімнати.

З яким нетерпінням я чекав на той радісний день, але надіям моїм не судилося здійснитись.

Напередодні того сподіваного дня трапилася тяжка подія. Нізно полягали спати.

"Береться на мороз,—каже мама,—треба було взяти Неру до хати, а то, чого доброго, померзнуть малючки."

—Завтра, мамо, завтра,—крізь сон відповідає брат.

У глупу ніч, несподівано, хтось сильно застукав у сінешні двері.

Мама накинула одяжину, запалила гасничку, виїшла у сні. Хтось стогнав і плакав під дверима. Мама відчинила. З диким криком влетіла до кімнати перелякана Нера і впала до ніг матері; вона благала, плакала,

"Неро, що тобі сталося?—питає

Двоє

З НАШОГО МИНУЛОГО

МСТИСЛАВА З РЕДЕДЕЮ

/ 3 пам'яток письменства /

І князь Мстислав, будши у Тмуторокані, пішов на косогів. Почувши це, косозький князь Редедя вийшов проти нього. Коли обидва війська стали од-но проти другого, Редедя сказав до Мстислава:

"Навіщо губитимемо військо? Зійдімося і поборімося, якщо ти переможеш, - візьмеш мій масток, і мою дружину, і мою землю, а якщо я переможу, то візьму все твоє."

І відповів Мстислав:

-Нехай так буде.

З'їхались разом. І звернувся Редедя до Мстислава:

-Не биймося зброєю, а зміряймося, хто дужчий.

І взялися боротися. Вони довго боролися. Почав знемагати Мстислав, бо Редедя був великий. І сказав Мстислав:

-О, Пресвята Богородице! Допоможи мені. Як що переможу Редедю, збудую церкву в твоє ім'я.

І сказавши це, кинув князя косогів об землю і вбив його.

Мстислав ввійшов у його землю забрав його масток, і наклав данину на косогів.

Прийшовши до Тмуторокані, заклав церкву святої Богородиці і збудував її. Вона стоїть і до нині в Тмуторокані, біля Чорного моря. /

ТМУТОРОКАНЬ - теперішнє місто Керч, над протокою між Озівським і Чорним морями.

Мисливець і собака

/Гра з біганням і ціленням/

З-поміж гравців одного обирають "мисливцем". Усі гравці розбігаються по майдані, межі якого чітко визначені. "Мисливець" стає посередині, підкидає і ловить тричі м'яч, після чого цілиться м'ячем у ноги одного з гравців. Якщо не влучить, то бере м'яча і знову цілиться, аж доки не влучить. Після цього той гравець, у якого він влучить, стає його "собакою" і відзначається пов'язкою на руці. "Мисливець" знову цілиться з середини майдану і в кого влучить, той теж чіпляє на рукав пов'язку і стає його "собакою". "Собаки" допомагають "мисливцеві", бігають по м'яч і перекидають його "мисливцеві", який не має права бігати по майдані. /Він лише цілиться стоячи посередині/. "Собаки" стоять у різних кінцях майдану і, щоб краще допомогти "мисливцеві" влучити в найсприятливіших, перекидають м'яча "мисливцеві", або один одному, доки м'яч не буде перекинутий "мисливцеві".

Гра кінчається тоді, як усі "Звірі" стануть "Собаками".

П р а в и л а г р и :

1-"Мисливець" цілиться тільки з середини майдану, де для нього малюють кружочок, з якого він не виходить.

2-"Собаки" не мають права цілитися безпосередньо в "звірів". Вони лише допомагають "мисливцеві", подаючи /перекидаючи/ йому м'яч.

3-Цілитися можна тільки в ноги.

4-Вибігати "звірям" за межі майдану не вільно, бо інакше вони вважатимуться за впійманих.

На Дозвіллі

Розгадки загадок, парад, ребусів тощо з першого числа будуть подані в наступному числі "Новака". ---

Ж О В Т О Д З Ю Б И .

ГОЛОВОЛОМКА .

1		x	
2		x	
3		x	
4		x	
5		x	
6		x	
7		x	
8		x	
9		x	
10		x	

1. Інакше "пожива", "харч".
2. Творець всесвіту.
3. Перша жінка на землі.
4. Число.
5. Співуча пташка.
6. Рід поезії /похвальна пісня/.
7. Циганське жіноче ім'я.
8. Рід риби.
9. Чисельник.
10. Ім'я київського князя.

Літери на місці хрестиків, читані згори донизу, дадуть назву найменших пластунів - новаків.

УГАДАЙ ШО ЦЕ ?

До сонця я підхожий ,

І сонце я люблю ,

За сонцем повертаю ,

Я голову свою.

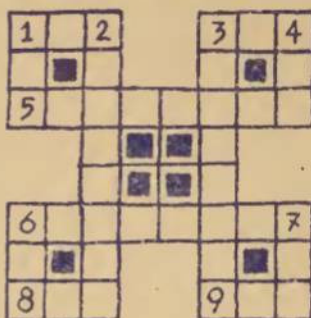
Стою стрункий, високий ,

В зелених шатах я ,

І золотом убрана

Голівонька моя.

ХРЕСТИКІВКА .

Пояснення:

----- Вписати поземо такі слова :

1. -Є біля дороги /на селі/ .
3. -Інакше голос вітру, шелест.
5. -Правдиве прізвіще української письменниці званої під псевдонімом /прибраним ім'ям / Марко Вовчок.
6. -Прізвіще відомого українського письменника, автора "Землі".
8. -Отрута, що її має гадюка.
9. -"Схід" по-німецькому.

Вписати доземо :

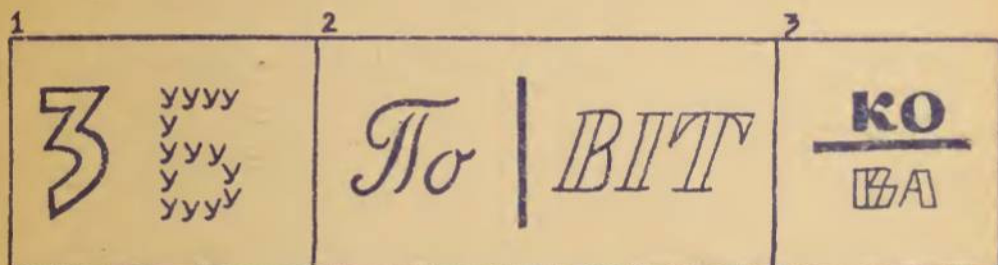
1. -Столиця Італії.
2. -Назва місяця.
3. -Прізвіще найбільшого українського поета.
4. -Уживають до спортових ігор.
6. -Назва латинської літери /ї = i/
7. -Домашнє звірятко.

МАГІЧНИЙ КВАДРАТ

1	2	3
4	5	6
7	8	9

Цифри від 1-го до 9-ти переставити в поодиноких квадратиках так, щоб сума кожного рядочка, поземо й доземо, як також і в перекутнях, становила 15.

РЕБУСИКИ

ВІРШ-ДОПОВНЮВАНКА

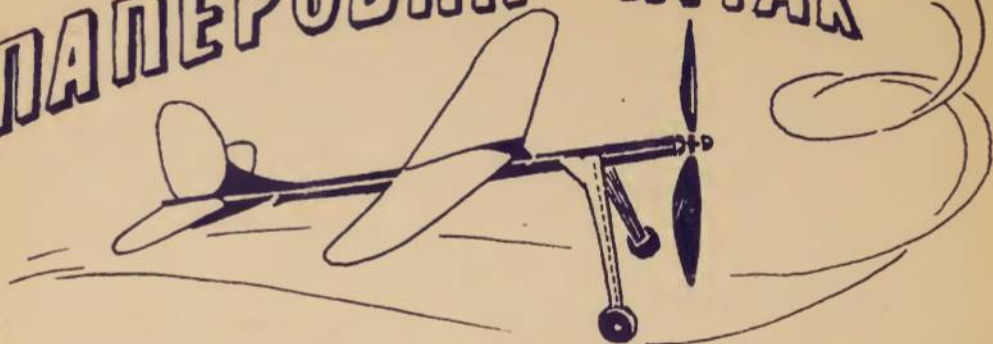
Н - Ш - СЛ - ВН - - КР - ІН -
 Н - Ш - Щ - Щ - СТ - - Н - Ш Р - -
 Ч - Н - СВ - Т - - КР - ІН А
 Щ А М - Л - Ш - З - Н - Ш КР - - .
 - В Щ - СЛ - В - - ЗЛ - Г - Д - Н -
 М - ДЛ - Н - І Ж - В - М -
 Н - ВКР - ІН - - ДЛ - ВКР - ІН -
 Б - Ц - М Ж - Т - Й - МР - М -

На місця рисок вписати відповідні голосівки так, щоб можна було прочитати відомий вірш В.Самійленка .

ЯКА БУДЕ НАЗВА ?

Я ВІДОМА ВСІМ СТОЛИЦЯ ,
 НАВПАКИ ЛИШ ПРОЧИТАЙ -
 ВМІТЬ КІНЦЕМ ВІНИНІ Я СТАНУ .
 ЩО ЦЕ БУДЕ , ВІДГАДАЙ ?

ПАПЕРОВИЙ ЛІТАК

Напевне поміж новаків знайдеться не один допитливий авіомоделіст. Але через брак потрібних матеріалів вони змушені сидіти, склавши руки.

Американські моделісти під час війни знайшли вихід: вони будували моделі літаків з паперу.

Нижче подаємо опис однієї паперової конструкції, взятий з американського часопису "Популярна наука". Рисунки також передруковані звідти і тому розміри стоять в цалях. Але їх легко перевести на міліметри, пам'ятаючи, що 1 цаль-приблизно 25 міліметрів.

—0—

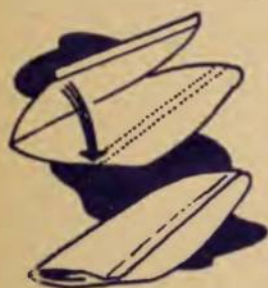
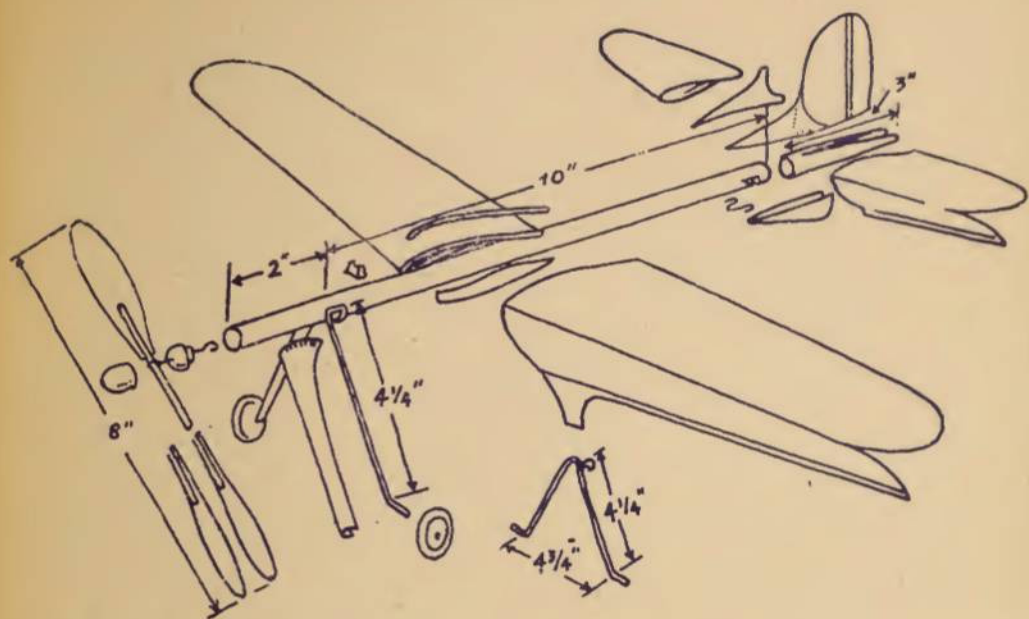
Будову літака почнемо з фюзеляжу, тобто з його "тулуба". Довжина фюзеляжа-300 мм. Він мусить мати форму рурки, щоб було місце для гумового мотора.

Взявши клопоть писального паперу завдовжки 385, а завширшки 153 мм, накручуємо його на паличку/12 мм у промірі, добре намазуючи клеєм. Коли зроблена таким чином рурка висохне, знімаємо її з палички і відрізуємо клопоть-300 мм. Це й буде фюзеляж. Рештки рурки зберегти, вони будуть також потрібні.

Розлінувавши аркуш паперу на квадрати по 12.25 мм, креслимо крило та інші деталі так, як вони подані на рисунку. Потім переносимо їх на рисувальний папір, вирізуємо вістря голярки та склеюємо.

Частини 1 та 2 правлять для прикріплення крила, 3 та 4-для хвостового оперіння, тобто стабілізатора та кіля.

Сегменти пропелера, склеївши їх по два, прикріплюємо до палички завтовшки 3 мм так, щоб його довжина була 190 мм, а кут між сегментами -45 ступнів.

Монтаж починаємо з хвостового оперіння. до клаптя рурки, що лишився від фюзеляжа, прикріплюємо стабілізатор та киль. Готове оперіння з'єднуємо з фюзеляжем за допомогою шматка легкого дерева, що входить у рурку.

Дротяну вісь пропелера пропускаємо через зроблений згідно з рисунком дерев'яний корок, який треба туго вставляти в фюзеляж. до неї чіпляємо гумовий мотор $\frac{1}{4}$ смужки, вирізані з старої гуми від ровера; другий кінець мотора чіпляємо за дріт, вставлений у задній частині фюзеляжа.

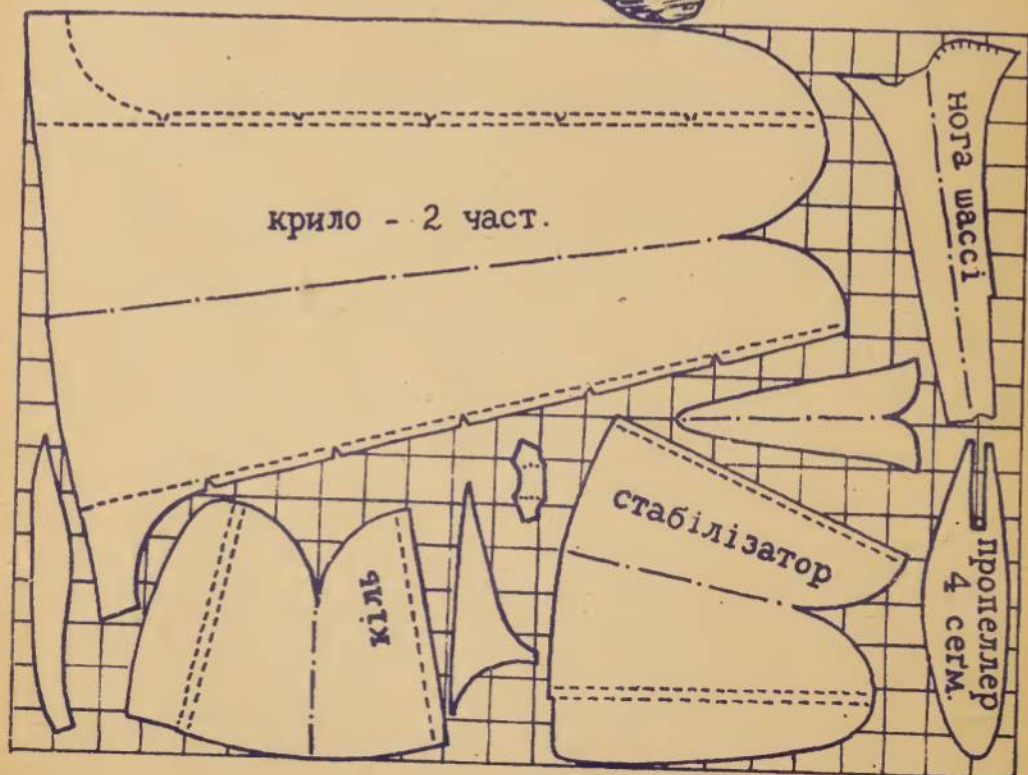
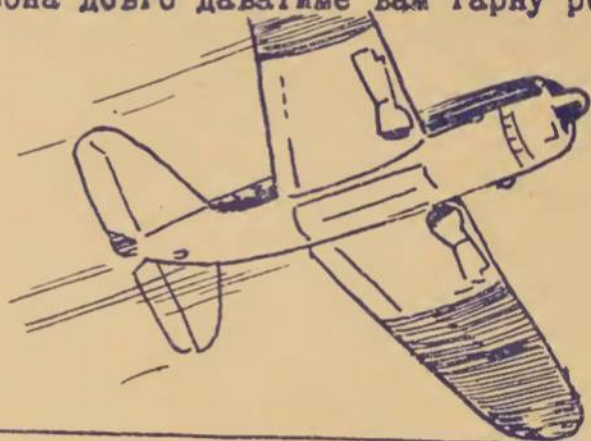
Прив'язавши нитками дротяне шасі / частина, до якої прикріплені колеса, що їх можна зробити з великих гудзиків/, надаємо йому "обтічної форми", наклеївши відповідно вирізаний папір.

Знаходимо центр ваги нашого літака. Відмітивши його олівцем, приклеюємо крило так, щоб центр ваги був на

першій третині крила. Крім того, передня лінія крила мусить лежати на 8 мм вище, ніж задня.

Якщо при першій спробі літак полетить невдало, треба відрегулювати його, відгинаючи керма висоти й повороту.

Обережно поведіться з моделлю, беріть від вогкості - тоді вона довго даватиме вам гарну розвагу. Ю. Б.

СМІИСЯ , СОНЦЕ !

СМІИСЯ , СОНЦЕ !

НУ, НАРЕШТІ ТИ ДО НАС ПРИИШЛО -
ПОВНО ЗОЛОТА У ХАТІ,
РОЗЛИВАЄТЬСЯ ТЕПЛО .

НАМ ЗИМА ТЕПЕР - ТІТУСЯ :

ХУГА НЕ СТРАШНА .

ЗАГОСТИЛО СОНЦЕ В ХАТУ -

ПРИИЩЕ І ВЕСНА .

Сергій Жук.

НОВАК знімається

ПЛАСТУН НЕ МСТИВИЙ.

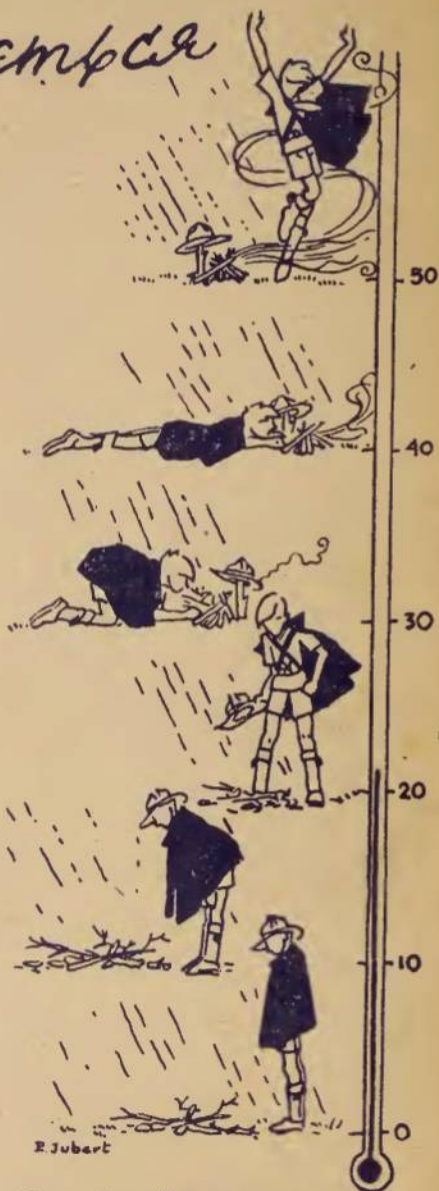
Коли тобі татусь так.
то ти йому

-- так.

Адреса РЕДАКЦІЇ:

"NOVAK"
Somme Kaserne AUGSBURG

Як піднімається
настрій / французького /
вовчяти з палахкотін-
ням ватри.

"НОВАК" 4.2. - лютий 1946. -

РЕДАГУЄ КОЛЕГІЯ.

Ціна - 1. - М.

Printed with the Permission of UNRRA

